

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το 4ο Δημοτικό Συμβούλιο Εφήβων του Δήμου Ιλίου, αποτελούμενο από μαθητές Β' /βαθμιας Εκπαίδευσης του Δήμου Ιλίου, στη συνεδρίασή του την Τετάρτη 15.02.2023 με θεματική ενότητα «**Η βία και πως θα την εξορίσουμε από τη ζωή μας**» ενέκρινε ομόφωνα το παρακάτω ψήφισμα:

Βία. Υπάρχει παντού γύρω μας. Είμαστε θεατές της, υποκινητές της, θύματα αυτής. Έχει γίνει τόσο αναπόσπαστο μέρος της ζωής μας που αρκετές φορές δεν μας προξενεί καν εντύπωση. Εκτιθέμεθα σε αυτήν από πολύ μικρή ηλικία και εξοικειωνόμαστε μαζί της.

Σε όλες τις μορφές της σωματική, λεκτική, σεξουαλική, κοινωνική, διαπίστωση είναι ότι η βία συνεχώς αυξάνεται.

Μια μορφή βίας είναι και η έμφυλη, ένα καθημερινό, παγκόσμιο φαινόμενο, που πλήττει στη συντριπτική πλειοψηφία γυναίκες και νεαρά κορίτσια, αλλά και ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα. Λεκτική, σωματική, ψυχολογική / συναισθηματική κακοποίηση, βιασμός, σεξουαλική βία, σεξουαλική παρενόχληση, εμπορία ανθρώπων (human trafficking), σεξουαλική εκμετάλλευση, οικονομική βία, εξαναγκαστικός γάμος, Ακρωτηριασμός Γυναικείων Γεννητικών Οργάνων, είναι οι μορφές με την οποία μπορούμε να την διακρίνουμε.

Κορύφωση της έμφυλης βίας αποτελεί η γυναικοκτονία, οι δολοφονίες γυναικών λόγω του φύλου τους, με δράστες στην πλειονότητα των περιπτώσεων κακοποιητικούς συζύγους και συντρόφους. Όταν, ως κοινωνία, δεν προσπαθούμε να μειώσουμε την ανισότητα των φύλων και να ξεπεράσουμε τις στερεοτυπικές αντιλήψεις για τους ρόλους των φύλων, οι δράστες θεωρούν ότι είναι δικαίωμά τους να ορίζουν τις επιλογές, το σώμα και τη ζωή των γυναικών και των κοριτσιών. Τα παιδιά που τραυματίζονται από την κακοποίηση είναι πολύ πιθανό να την αναπαράγουν στην ενήλικη ζωή τους.

Ταπείνωση, δημιουργία ενοχών, έλεγχος της προσωπικής τους ζωής, αμφισβήτηση της πνευματικής τους διαύγειας, οικονομική εξάρτηση από το θύτη, στέρηση της προσωπικής τους αυτονομίας, έλεγχος των περιουσιακών τους στοιχείων, φόβος, ντροπή, είναι κάποιες από τις συνέπειες που προκαλεί η βία στις γυναίκες.

Η έμφυλη βία είναι εκτοπισμός από το σώμα, τις σκέψεις, τα συναισθήματα. Και για αυτό οφείλουμε να την καταδικάσουμε και να την εξορίσουμε από τη ζωή μας και την κοινωνία μας. Για αυτό όλα τα εντεταλμένα όργανα, αστυνομία και δικαστήρια πρέπει να κάνουν υποδειγματικά τη δουλειά τους.

Ο σχολικός εκφοβισμός είναι ένα παγκόσμιο φαινόμενο νεανικής παραβατικότητας, το οποίο κλιμακώνει επικίνδυνα την παρουσία του στη σημερινή κοινωνία.

Η επιθυμία των παιδιών να κυριαρχούν και να υποτάσσουν τους άλλους, η συναισθηματική και συμπεριφορική αστάθεια των γονέων, η αδυναμία τους να επιβάλουν όρια και κανόνες, η έλλειψη τρυφερότητας και συναισθηματικής εμπλοκής των γονέων, η πιθανότητα να έχει και το ίδιο το παιδί δεχτεί εκφοβισμό, η φυσιογνωμία του σχολικού περιβάλλοντος (ανταγωνιστικό, απρόσωπο), οι πολιτικές του εκπαιδευτικού συστήματος αλλά και ο τρόπος προβολής της από τα ΜΜΕ είναι κάποιες από τις αιτίες του.

Οι επιπτώσεις του και σωματικές και ψυχολογικές, ενώ συγχρόνως πλήττεται η αυτοεικόνα του θύματος και σε ακραίες περιπτώσεις οδηγούνται στην αυτοκτονία. Εκρήξεις θυμού, μώλωπες, καταθλιπτικά συμπτώματα, απουσίες, είναι κάποια από τα συνηθισμένα συμπτώματα. Οι θύτες έχουν αυξημένες πιθανότητες να εξελιχθούν σε ενήλικες με αντικοινωνική συμπεριφορά.

Τα ΜΜΕ οξύνουν το σχολικό εκφοβισμό. Η προβολή των βίαιων προτύπων στα ΜΜΕ και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης αντιγράφονται και αναπαράγονται στο σχολείο.

Η οπτικοποίηση βίαιων επεισοδίων μπορεί να παίξει καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση μιας κουλτούρας βίας. Απευαισθητοποιεί τον άνθρωπο και τον οδηγεί στη βία μετατρέποντας τη σε φυσιολογικό κομμάτι της καθημερινότητας. Αύξηση της εγκληματικότητας, των εχθροπραξιών, απουσία ενσυναίσθησης τα μοιραία επακόλουθα. Τα Μ.Μ.Ε. οφείλουν να θωρακίσουν τους νέους μέσω της έγκυρης πληροφόρησης και της ευαισθητοποίησης πάνω σε αυτό το θέμα. Η φτώχεια, η ανισότητα και η πρόσβαση σε όπλα έχουν τη δική τους ευθύνη στη διαμόρφωση του προβλήματος.

Απαιτείται γονείς, εκπαιδευτικοί και κυβέρνηση να δράσουν μέσω διαλόγου, ενημέρωσης, συνεδριάσεων και ομαδικών εκδηλώσεων για να εξομαλυνθεί η κατάσταση. Το σχολείο είναι η ευκαιρία μας να χτίσουμε σχέσεις εμπιστοσύνης. Όλες οι κοινωνικές παθογένειες του κόσμου αντανakλώνται στα ακούσματα και στα ερεθίσματα που λαμβάνουν οι νέοι. Εκτίθενται καθημερινά σε βίαιες εικόνες, (video games, μουσική, ταινίες) και η διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στην πραγματικότητα και τη φαντασία δεν είναι πάντα ευδιάκριτη. Η βία έχει μετατραπεί σε μόδα στην κοινωνία των νέων. Η μουσική τραπ, με τους απειλητικούς της στίχους, προωθεί την ωμότητα και επιδεικνύει τον υπόκοσμο ως ιδανική εξέλιξη της κοινωνίας. Ένα εγκληματικό φαινόμενο που στη χώρα μας εισήχθη το 1970, όταν το ποδόσφαιρο έκανε τα πρώτα του βήματα είναι και η οπαδική βία. Η γηπεδική βία συχνά λειτουργεί ως μέσο εκτόνωσης απέναντι σε κοινωνικά προβλήματα που απαιτούν λύση. Οι φανατικοί οπαδοί των γηπέδων, έχουν ως στόχο την εξουδετέρωση των αντιπάλων και χρησιμοποιούν για αυτό ακόμη και θανατηφόρα εργαλεία. Ο ανταγωνισμός καταργεί την ευγενή άμιλλα. Οι ομάδες γίνονται προσοδοφόρες επιχειρήσεις. Η νίκη επιδιώκεται με κάθε μέσο κι έτσι ο φίλαθλος μεταλλάσσεται σε οπαδό. Η προβολή από τα ΜΜΕ συνδέεται με την αύξηση της και λειτουργεί ως πολλαπλασιαστής. Η ατιμωρησία αποτελεί την κυριότερη αιτία της επανάληψης και όσο αυξάνεται η βία στα γήπεδα θα αυξάνεται και στην κοινωνία. Η βία στα γήπεδα χωρίζεται σε χρώματα.

Τι μπορούμε να κάνουμε για αυτό;

Να απαγορεύσουμε την εγγραφή των ανηλίκων στους συνδέσμους,

οι «βάνδαλοι», να φυλακίζονται χωρίς αναστολή,

τα εισιτήρια να είναι αριθμημένα,

να διαθέτουν οι φίλαθλοι τα απαιτούμενα έγγραφα,

να υποστεί αποκλεισμό η ομάδα όταν οι οπαδοί τους δημιουργούν επεισόδια, κ.ά.

Μέτρα όπως :

η συμμετοχή των σχολείων σε αθλητικούς αγώνες,

η παιδεία και η καλλιέργεια ήθους,

τα προγράμματα κατά της βίας,

η εισαγωγή μαθημάτων αθλητικής παιδείας,

η ενίσχυση του ερασιτεχνικού αθλητισμού προλαμβάνουν την εκδήλωση της.

Το γήπεδο οφείλει να είναι γιορτή και όχι στίβος μάχης.

Δεν είμαστε όμως μόνοι απέναντι σε αυτό το πολυπλόκαμο τέρας. Έχουν δημιουργηθεί οργανισμοί,

φορείς που στηρίζουν τα θύματα, μέθοδοι και τεχνικές για να την περιορίσουμε.

Αν ποτέ έρθουμε αντιμέτωποι με τη βία και για να θεραπεύσουμε το ψυχικό τραύμα που αυτή προκαλεί:

Η προσφυγή στο οικογενειακό μας περιβάλλον αποτελεί άμεση προτεραιότητα, καθώς εφοδιάζει τα παιδιά με ψυχικές και πνευματικές αρετές και σφυρηλατεί ισχυρές προσωπικότητες.

Κάθε άτομο οφείλει να συνειδητοποιήσει την αξία και τη συμβολή του ανθρωπισμού στην ατομική και κοινωνική πρόοδο και να κινητοποιηθεί άμεσα για την αποτροπή της βίας.

Οι καθηγητές και η Διεύθυνση του σχολείου οφείλουν πάντα να συνυπάρχουν και να συμβιώνουν με σχέσεις εμπιστοσύνης και αμοιβαίας κατανόησης με τους μαθητές σε μια προσπάθεια να απομονώσουν και να αντιμετωπίσουν τη βία.

Η στήριξη, η καθοδήγηση και η βοήθεια από επαγγελματίες ψυχικής υγείας, επιβάλλεται προκειμένου να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά το πρόβλημα.

Οι φίλοι είναι το προστατευτικό μας δίκτυο κι αν είμαστε τυχεροί και λειτουργεί και ομάδα διαμεσολάβησης στο σχολείο μας πρέπει οπωσδήποτε να την αξιοποιήσουμε.

Οι γραμμές S.O.S. θα μας κατευθύνουν με το εξειδικευμένο προσωπικό τους σε αυτό το ακανθώδες και άγνωστο τοπίο της βίας και των επιπτώσεων της.

Η επικοινωνία με την Άμεση Δράση αλλά και το χαμόγελο του παιδιού, με την παράλληλη απομάκρυνση από τη βία και τη φρίκη της, είναι σύμμαχοι σε αυτή την προσπάθεια.

Κάθε φορέας κοινωνικοποίησης, (σχολείο, ΜΜΕ, Πολιτεία, οικογένεια) οφείλει να αναλάβει τις ευθύνες που του αναλογούν.

Για την αντιμετώπιση της βίας αλλά και της έμφυλης βίας ειδικότερα, προγράμματα σεξουαλικής αγωγής σε όλη τη διάρκεια της σχολικής μας ζωής θα ήταν πολύτιμα.

Ημερίδες για γονείς, επαφή με αρμόδιους φορείς, αξιοποίηση των εργαστηρίων δεξιοτήτων θα βοηθούσαν πολύ σε αυτή την κατεύθυνση.

Η βία αναπαράγει τη βία.

Η βία σε κάθε μορφή της απειλεί τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Τη σατιρίζουμε αλλά δεν εξαφανίζεται. Μας ακολουθεί σαν σκιά, μας δηλητηριάζει. Δεν είναι κοντά μας, είναι δίπλα μας.

Η σιωπή είναι σύμμαχος του κακού.

Ας την εντοπίσουμε, ας την αντικρίσουμε για να μπορέσουμε τελικά και να την αφοπλίσουμε.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΙΟΥΤΗΣ ΑΓΓΕΛΟΣ

(4ο ΛΥΚΕΙΟ ΙΛΙΟΥ)

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΣΑΛΙΚΗ ΜΑΡΙΑ

(1ο ΛΥΚΕΙΟ ΙΛΙΟΥ)

Το παρόν ψήφισμα θα κοινοποιηθεί:

Στην Πρόεδρο της Δημοκρατίας

Στην Υπουργό Παιδείας & Θρησκευμάτων

Στον Δήμαρχο Δήμου Ιλίου

Στους Δημοτικούς Σύμβουλους Δήμου Ιλίου

Στον Διευθυντή Β/θμιας Εκπαίδευσης Γ' Αθήνας

Στα Σχολεία Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Δήμου Ιλίου

Στον τοπικό τύπο

Στο διαδίκτυο